

ĎAKUJEME

WWW.TEHLICKA.SK

MOJOU ŠKOLOU BOLA ULICA.

◦ verejná zbierka Tehlička

◦ aktivity pre ZŠ, MŠ

1. LIST - PUTOVANIE ANGOLOU

Oficiálny názov: Angolská republika

Vznik: 11. november 1975

Rozloha: 1 246 700 km²

Počet obyvateľov: 21,4 milióna v 2012¹

Hlavné mesto: Luanda (6 mil. obyvateľov)

Úradný jazyk: Portugalčina

Pôvodné jazyky: kimbundu, umbundu, chokwe

HDP na obyvateľa: 15300 USD

HDI³: 0,508 – 148. miesto

Ahojte naši kamaráti!

Radi by sme sa vám predstavili. Sme Tomáš a Hanka a práve sme sa vrátili z ciest z Afriky. Konkrétne sme boli v Angole a putovali sme po krajine až do centra Kala-Kala. Ale o tomto centre až neskôr. Ak chcete spolu s nami počas celého pôstu spoznávať túto krajinu, tak vám každý týždeň pošleme list, v ktorom vám predstavíme to, čo sme v Angole a na cestách zažili.

Na úvod by sme vám radi túto krajinu trocha predstavili. Predstavte si, že v celej Angole žije až 16. mil obyvateľov, čo je trikrát toľko ako na Slovensku. Aj napriek tomu táto krajina vyzerá dosť pusto. Keď sme ňou prechádzali, videli sme krajinu zničenú dvadsaťsedem ročnou vojnou. No ľudia si tu veľmi pomáhajú pri stavaní svojich malých chatrčí, aby mali kde bývať.

Viete, čo je pre ľudí z Angoly najväčšou hodnotou? Je to práve rodina. Tá je na prvom mieste. Veľmi si v rodine navzájom pomáhajú. Na druhom mieste si najviac vážia zdravie. Žije tu veľa ľudí, ktorí majú vážne choroby a je tu zároveň aj veľmi málo lekárov. Mnohé deti nie sú zaočkované ani proti tým chorobám, proti ktorým sme my, a tak je ich zdravie ohrozené. Ale aj napriek týmto a mnohým iným problémom sú ľudia veľmi veselí. Vedia sa tešiť z úplných maličkostí a jednoduchých vecí. Najradšej majú hudbu a tanec. Tiež radi spievajú a tancujú okolo ohňa. Ako v pravých afrických kmeňoch.

Na začiatok by sme vám povedali asi toľko. Postupne v ďalších listoch vám budeme viac predstavovať to, čo sme zažili v Angole. Na úvod by sme vás chceli poprosiť, aby ste si vyrobili nástenku s mapou Angoly a s africkými obrázkami. A chceme vás aj poprosiť, aby ste sa spolu s nami nezabudli pomodliť sa ľuďom žijúcim v tejto krajine. Veľmi to potrebujú a takto im môžeme aj my aspoň počas pôstu pomáhať. Pridáš sa k nám? Ďakujeme!

O týždeň sme tu pre vás s ďalším listom. Tešíme sa na vás!

Vaši kamaráti Tomáš a Hanka!

Pomôcky: mapa Angoly, africké obrázky

LIST 2- ZDRAVOTNÍCTVO

Čaute kamoši!

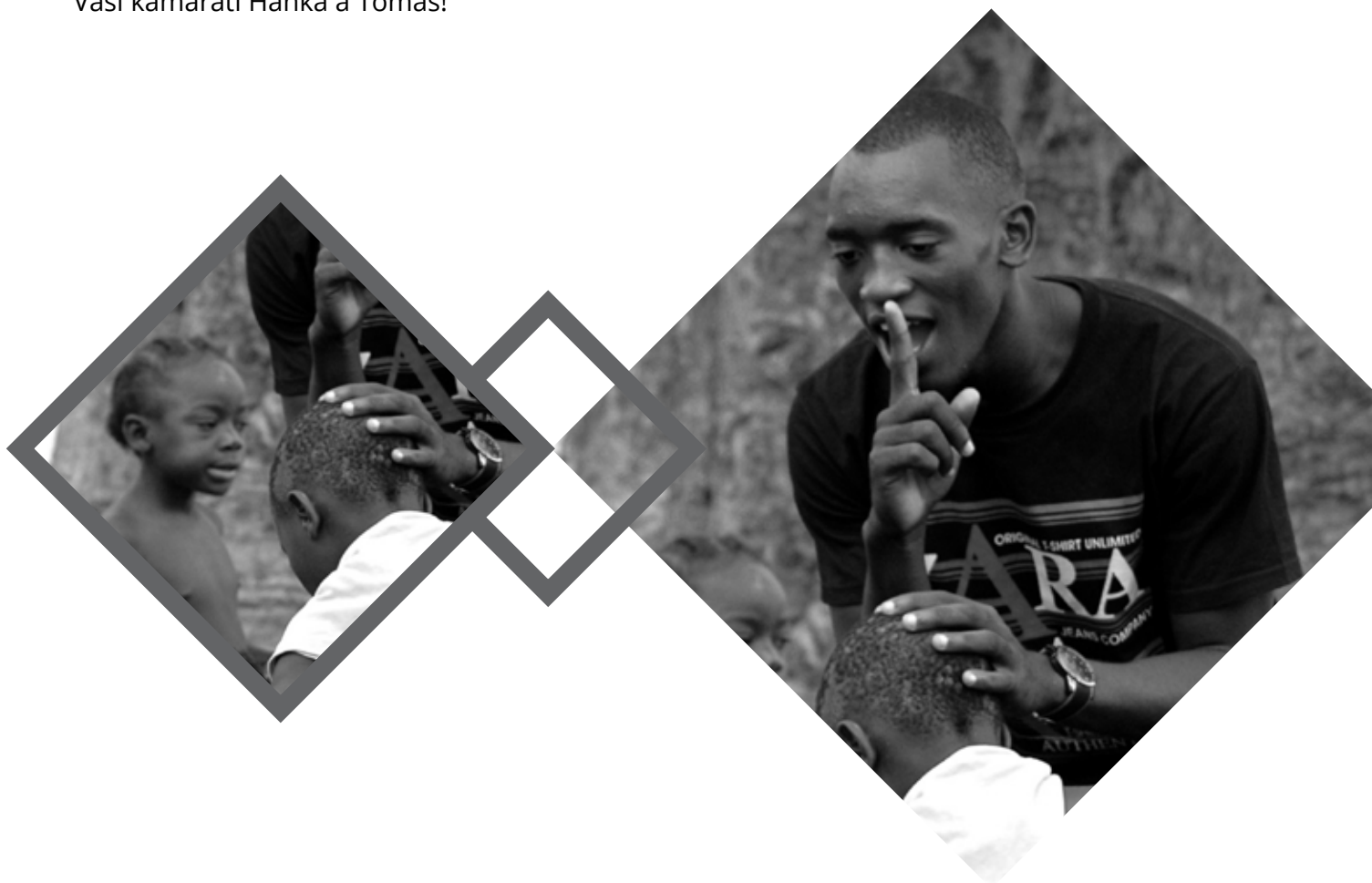
Pamätáte si ako sme vám v prvom liste hovorili o tom, že v Angole žije veľa chorých ľudí? Tak si predstavte, že sme ich naozaj stretli!

Ako sme s Hankou prechádzali krajinou, prišli sme k jednej nemocnici. Vyzerala úplne inak ako tie naše na Slovensku. Rozhodli sme sa teda, že sa pozrieme dnu. Bola naozaj plná chorých ľudí. Stretli sme tam aj veľa detí, ktoré nemohli chodiť do školy, pretože boli choré. V týchto nemocniciach je veľkým problémom nedostatok lekárov a sestričiek a preto tam deti čakajú na vyšetrenie aj niekoľko dní. A za ten čas toho veľa vymeškajú aj v škole. Ako sme tak chodili nemocnicou, prihovoril sa nám jeden chlapec. Volal sa Paezinho. Poranil si nohu a kým čakal na doktora, vyrozprával nám svoj príbeh. Povedal, že celý život žije na ulici a už od svojich 13 rokov kradne, užíva drogy a pije alkohol. Dokonca strávil nejaký čas vo väzení! Povedal nám: „Viete je to jediná cesta ako tu v Angole prežiť. Ostala mi iba ulica. Neviem kde sú moji rodičia a tak sa musím o seba postarať sám. Ale oveľa radšej by som chodil do školy, mal čo jesť a učil sa novým veciam.“ A tak sme Paezinhimu ponúkli, aby išiel s nami, že po ceste spoločne vymyslíme nejaké riešenie.

Paezinhi nemôže chodiť každý deň do školy ako vy. A aj vo vašej triede sa určite nájde nejaký spolužiak, alebo spolužiačka, ktorí sú chorí a nemôžu byť s vami v škole a učiť sa. Viete čo by bolo super? Keby ste mu pripravili nejaké prekvapenie. Myslím, že by ho to veľmi potešilo! Čo vy na to? Nemusí to byť predsa nič veľké, poteší sa každej maličkosti. Môže byť?

Držíme vám palce!

Vaši kamaráti Hanka a Tomáš!

LIST 3- AFRICKÁ KULTÚRA

Olá, olá, olá!

Lebo práve takto sa povie ahoj po portugalsky ako tu všetci okolo mňa rozprávajú.

Od nášho posledného listu sa stalo mnoho vecí. Musíme sa s vami o ne jednoducho podeliť! Ako sme tak pokračovali krajinou spolu s Hankou a Paezinhim, stretli sme ďalšieho chlapca. Rozhodol sa, že s nami pôjde kúsok cesty a vyrozpráva nám svoj príbeh. Tento chlapec so svojím zvučným menom Nzinga sa pustil do rozprávania:

„Vždy ma to ťahalo na ulicu a tak som tam aj skončil. Tu v Afrike vám kamaráti namiesto čokolády ponúknu drogy. A ja som sa tiež nechal chytiť do pasce. Raz, dvakrát, trikrát... a už ste závislí. Keď to zistila moja mama, vyhodila ma z domu. Nehnevám sa na ňu. Veď sa musela starať o mojich súrodencov a nemali sme peniaze, aby mi zaplatila liečenie. Našiel som si novú rodinu na ulici. Aby som mal peniaze na drogy začal som kradnúť. Nepotreboval som veľa jedla. Všetko na čom mi záležalo boli drogy.“ Ako sme tak kráčali našou objavnou cestou, stretli sme skupinu veľmi zaujímavých ľudí. Títo ľudia boli farebne poobliekaní, boli to väčšinou muži a držali obrovské bubny, no niektorí aj menšie, dokonca sa našli aj takí, ktorí mali celkom malé nástroje v rukách. Samozrejme, ako sme sa priblížili k nim, rozoznali sme aj ich veselý a rezký spev, ktorý znel spolu s hlukom a rytmom bubnov. Veľmi nás zaujali aj ženy a muži s deťmi, ktorí veselo a skákavo tancovali popri týchto bubeníkoch. Bolo to naozaj zaujímavé a po pár chvíľach pozorovania sme sa všetci, pridali ku tanečníkom. Týmto veselým ľuďom sme sa tak zapáčili, že nás nechali si vyskúšať bubnovať s nimi. Nzingovi sa to veľmi zapáčilo! A tak sme mu ponúkli, že môže ísť s nami a my mu nejako pomôžeme nájsť novú rodinu. Bubnoval, spieval a tancoval. A bol naozaj šťastný!

Chceš si to vyskúšať aj ty? Stačí, ak si do kinder vajíčka nasypeš trochu ryže alebo fazule a môžeš sa k nám pridať pri pesničke, ktorú ti posielame ako pozdrav od týchto Angolčanov!

Dúfame, že sa ti táto pesnička páčila a že hranie na takýchto nástrojoch ťa pobaví a takto objavíš, čo krásne a veselé majú v sebe Angolčania a koľko energie a radosti dokážu vložiť do každodenných maličkostí ako je spev a hranie! Preto sa aj ty niekedy poteš maličkostiam, ktoré sa dejú okolo teba, ako napríklad keď dostaneš od niekoho cukrík alebo ti niekto s niečím náročným pomôže a poďakuj sa zaňho Pánu Bohu, že ťa takouto maličkosťou potešil.

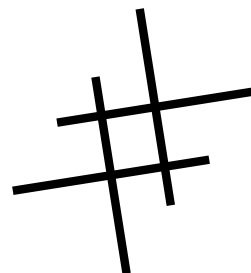
Teraz už musíme pokračovať v našej ceste ďalej, takže si ešte raz zahrajte našu pesničku a napíšeme vám, keď budeme mať zase niečo nové!

Adeus (dovidenia)!

Tvoji kamaráti Tomáš, Hanka a chlapci!

Pomôcky na výrobu hudobného nástroja: kinder vajíčka, ryža alebo fazuľa

Africká pieseň: Napr. Baba Yetu (youtube.com)

Ahojte kamaráti!

Naša dobrodružná cesta po Angole pokračuje. S Hankou sme dnes opäť prežili skvelý deň a už sa nevieme dočkať ako vám o tom porozprávame.

Cestou-necestou po Angole sme narazili na veľkú budovu, z ktorej sa ozýval smiech a džavot detí. Vedľa nás stál malý chlapec, volal sa Marcellino, ktorý nám prezradil, že je to škola. Marcellino bol veľmi milý a zaviedol nás až ku jej bránam. Cestou nám vyrozprával jeho smutný príbeh. Vravel, že jeho ocko a mamka sa často hádali a kričali. Jeho srdiečko to veľmi zasiahlo a preto odišiel na ulicu. No tam stretol saleziána Padreho Roberta, ktorý ho má nadovšetko rád a stará sa o neho ako o vlastného synčeka s veľkou láskou.

Ani sme sa nenazdali a stáli sme spolu s Hankou a Marcellinom priamo pred školou. Ťešili sme sa, lebo práve škola bola miestom kde sme mohli stretnúť všetkých našich angolských priateľov. Vstúpili sme dnu a tým sa začalo naše pátranie.

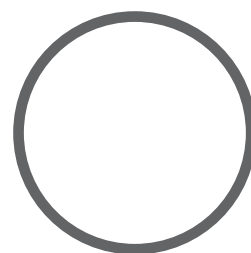
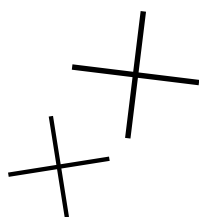
Chceli sme nájsť všetkých, s ktorými sme minule zažili toľko srandy, keď sme spolu spievali a tancovali. Otvorili sme triedu a zbadali veľa detí. Boli tam prevažne veselí a šibalskí chlapci. Zaujímalo nás, kde sú všetky dievčatá. Chvíľu sme rozmýšľali, keď sa zrazu spoza mnohých hláv vynoril vysoký pán. Bol to pán učiteľ Paizinho. Rozbehli sme sa k nemu s premyslenou otázkou: „Kde nájdeme naše kamarátky?“ Pán učiteľ si čupol a pokojným hlasom nám povedal, že veľa dievčat do školy nechodí. Musia ostať doma pri chorej mame alebo sa starať o súrodencov. Hanka si hneď uvedomila aké má šťastie a v duchu poďakovala Pánu Bohu za to, že má rodičov zdravých ako rybičky. Pán učiteľ pokračoval a povedal, že pre deti nie je ľahké naučiť sa čítať a písať, keď je ich v triede tak veľa. Jeho túžbou bolo, aby mal po boku viac pomocníkov, aby mala Angola viac učiteľov. Ako dopovedal usmial sa na nás a pošepkal nám úlohu pre vás. Povedal, že si máme vážiť naše pani učiteľky/učiteľov a často im ďakovať za to, čo pre nás robia. Aby vedeli, že sme im ozaj vďační tak im dnes vyrobíme darček.

Všetko čo budete potrebovať je jeden papier A4 do štvorice / dvojice (podľa počtu detí), výkres A3 pre celú triedu, nožnice, lepidlo a ceruzky (trblietky, nálepky...). Každý z vás nakreslí na výstrižok papiera ($\frac{1}{4}$ alebo $\frac{1}{2}$ A4-ky) niečo pekné pre pani učiteľku/učiteľa. Keď budeš hotový, svoj výtvor nalep na veľký výkres (A3) (môžete lepíť z oboch strán výkresu). Potom ako všetci nalepíte svoje kresbičky, môže veľký výkres ešte pekne dozdobiť. Sme s Hankou presvedčení, že pani učiteľka (učiteľ) budú veľmi šťastní.

To je nateraz od nás všetko. Čakajú nás ešte mnohé miesta Angoly. Hneď ako sa stane niečo nevídané, vám napíšeme.

Vaši kamaráti Tomáš a Hanka!

PS: Dúfam, že sa nezapúdate modliť za našich afrických priateľov :)

LIST 5 - PODVÝŽIVA

Ahojte kamaráti!

A je tu ďalší slúbený list! Už sme vám toho stihli veľa napísať z našej výpravy. Ale predsa je tu ešte niečo, čo by ste mali vedieť!

Zistili sme, že Afrika je naozaj suchý kontinent. Teplo, sucho, málo vody... a preto je tam aj nedostatok jedla. Väčšina ľudí si nemôže dovoliť kúpiť základné potraviny. Snažia sa čo najviac toho vypestovať, ale pôda je príliš suchá. Viete si predstaviť, že by ste jedli len raz za deň? Alebo žeby ste si po obede nedali niečo sladké? Pre nich je to úplne normálne. Veľa z nich má podvýživu a nafúknuté bruško. Takí hladní sedia aj v škole.

No viete čo úžasné sme tam s Tomášom videli? Pribehol k nám chlapec, ktorý v ruke držal malú čokoládu. „Ahojte, ja som Domilson“, povedal a načiahol ruku aby nás ponúkol. Ostal mu tam naozaj iba malý kúsok, pretože ponúkol aj svojich kamarátov. Mohol by to zjesť sám a nebol by hladný, ale on sa aj napriek tomu rozdelil s ostatnými. A urobil to s úsmevom na tvári! Začali sme sa ho s Tomášom pýtať kde býva, odkiaľ je. Netrvalo dlho a povedal nám svoj príbeh. „S mamkou sme bývali v jednej z najnebezpečnejších štvrtí. Raz som sa šiel prejsť von. Stretol som partiu chlapcov a tak sme sa dali do reči. Keď som povedal, že musím ísť nechceli ma pustiť. Jeden z nich vybral zbraň a začal sa mi vyhrážať. Chceli, aby som im zháňal drogy, kradol. Všetko som to povedal mojej mamke. Zbalila mi veci a poslala do centra, ktoré sa volá Kala-Kala. Tam teraz bývam a chodím do školy. Mám tam veľa kamarátov a delíme sa o všetko. Keď chcete podte so mnou a ukážem vám naše centrum!“

Tieto deti sú obdivuhodné! Koľkokrát máme my nejakú sladkosť a nie sme ochotní sa s ňou podeliť, však? Tak čo keby sme sa zriekli tento týždeň niečoho sladkého? Môžeme to darovať napríklad mladším kamarátom. Určite ich to poteší! Pomôžete nám?

My teraz vyrážame do centra Kala-Kala spolu s naším novým kamarátom.

Vaši kamaráti Hanka a Tomáš!

LIST 6- CENTRUM KALA-KALA

Ahojte kamaráti!

Tak a sme v cieli. Dnes sme dorazili do centra Kala-Kala. Je to centrum, ktoré vzniklo pred 5 rokmi v Angole. Keď tam skončila občianska vojna, tak mnoho detí zostalo na ulici. Nemali čo jesť, kde spať. Mnohokrát boli celé dni v daždi, premoknutí a uzimení. V tomto centre žijú chlapci z ulice. Bývajú tu, majú tu čo jesť, študujú a pracujú tu. Tiež chovajú kozy a prasatá. Jedným z takýchto chlapcov je aj Agostinho. Ten je v centre už odmalička. Našli ho na ulici saleziáni. Zistili, že nemá žiadnu rodinu a tak ho zobrali do centra. Má tu teplú posteľ, jedlo a môže chodiť do školy.

Toto centrum slúži na to, aby sa z chlapcov ulice, ktorých opustili rodičia, stali zodpovední občania, ktorí budú vedieť pracovať a postarať sa o svoje deti, keď budú dospelí. A tiež aj na to, aby sa tu títo chlapci zoznámili s Bohom, aby sa naučili modliť. Ich vychovávateľmi sú hlavne bratia kňazi z rehole saleziánov, ale aj dobrovoľníci z afrických krajín. No neuveríte, stretli sme tam aj mladých dobrovoľníkov zo Slovenska. Chlapcov aj dievčatá. Dobrovoľníci to sú tí, ktorí išli do centra pomáhať na jeden rok.

Chceli by sme vám odkázať to, čo nám povedal jeden dobrovoľník z Uruguaja, volá sa Joaquim: „Kala- Kala je jediná možnosť, akú títo chlapci majú. Je bod, v ktorom sa všetko mení. Dáva im možnosť naučiť sa spolunažívať s inými ľuďmi v tejto spoločnosti, pestovať medziľudské vzťahy, veriť svojim snom, víziám a schopnostiam, meniť sa v občanov, ktorí čelia životu a sú príkladom pre ostatných. Kala-Kala je miesto posunu, ale zároveň sa stáva miestom ich domova.“

S týmto odkazom by sme sa s vami chceli rozlúčiť a znova vás poprosiť o modlitbu za týchto chlapcov. Aby sa z nich stali ozaj dobrí občania, aby spoznali Boha tak, ako ho poznáme aj my.

Na záver si skúste zahrať jednu hru. Chlapci v centre ju majú najradšej. Volá sa „číslo vyskočí“. Hrá sa tak, že všetci sa musíte postaviť do radu vedľa seba a každý bude mať číslo. Koho číslo sa povie, ten z vás vyskočí. Pozor, čísla sa hovoria rýchlo. Zdá sa vám táto hra jednoduchá? Takíto sú chlapci z centra Kala-Kala. Vedia sa tešiť z maličkostí a tiež z tejto hry. Sme radi, že sme sa s vami mohli podeliť o naše zážitky a skúsenosti z putovania africkou krajinou, po Angole až do centra Kala-Kala. Ktovie, možno sa ešte niekedy stretneme.

Vaši kamaráti Tomáš a Hanka!

TOP ÚLOHA

Napísať deťom do Angoly malý odkaz na malý papierik. Tieto odkazy v závere Tehličky zozbierame a pošleme poštou priamo deťom do centra Kala-Kala v Angole.

TIPY K ANIMÁCIÍ LISTOV

- Na začiatku pôstu si deti v triede vyrobia poštovú schránku a do nej budú týždenne do stavať listy od kamarátov Tomáša a Hanky.
- Listy vo forme testamentov.
- Vytvorenie atmosféry „Afriky“ v triede počas obdobia pôstu cez africkú výzdobu triedy, čítanie listov a plnenie úloh naboso na koberci, nástenka na tému Afriky.
- Výroba fotoknihy obsahujúca fotky z plnenia úloh uvedených v listoch, výzdoby triedy a podobne.
- Výroba kamarátov Tomáša a Hanky, ktorí píšu listy a fotky s nimi pri plnení aktivít.

AKTIVITY PRE DETI (MŠ)

Africký kamarát

Každé dieťa má svojho afrického kamaráta postrihaného na malé kúsky podľa častí tela (hlava, ruky, nohy, telo). Jeho úlohou je poskladať postavičku a zlepiť ju dohromady. Následne ho nalepia do domčeka, ktoré bude predstavovať centrum Kala-Kala.

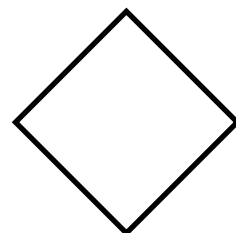
Diskusia: Deťom vysvetlíme, že v Afrike, veľmi ďaleko od nás je domček, kde bývajú deti, chlapci. A každý z nás tam už má dnes kamaráta, za ktorého sa v závere aktivity môžeme spolu s deťmi pomodliť.

Africké zvieratká

Vymyslíme si rozprávku o afrických zvieratkách. Každé dieťa má v ruke kartičku s jedným zvieratkom. Pri čítaní rozprávky, budú deti postupne vykladať zvieratká a napodobnia ich zvuk (slon, lev, tiger, had, opica...).

Aktivita: Výroba hada z wc kotúčikov.

Pomôcky: wc kotúčky, farbičky, motúz alebo vlna.

Tematická pieseň:

1. Keby som bol kengurou (ukazovačka)

A D
1. Keby som bol kengurou, priskákal by som k Tebe hneď,
A E
Keby som bol pavúkov, utkal by som Ti krásnu sieť,
A A7 D
Keby som bol sloníkom, ja chválil by som Ťa za vodný svet,
E D E A
No ja som rád aký som, a za to Ti dnes ďakujem.
A
REF.: Za to, že stvoril si svet, a v ňom stvoril si mňa,
D
a za to, že rozveseľuješ každé dieťa,
E D E A
či je tam a či tu, v Afrike, aj na Slovensku.

2. PIESEŇ

Keby som bol hrošíkom, v blate by som sa rád váľal ,
Keby som bol krokodíl, tlamu by som snáď otváral .
A keby som bol opičkou, na Tvoju slávu by som hulákal,
No ja som rád aký som, a preto som Ti ďakoval.

REF.: Za to, že stvoril si svet, a v ňom stvoril si mňa,
a za to, že rozveseľuješ každé dieťa,
či je tam a či tu, v Afrike, aj na Slovensku.

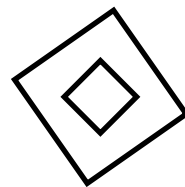
3. Africká hra „číslo vyskočí“

Hra, ktorú deti v Afrike radi hrajú je „číslo vyskočí“. Každé dieťa má svoje číslo. Deti stoja v rade a koho číslo povieme, to dieťa vyskočí. Obmenou hry môže byť, že dvojica má svoje číslo a ak sa povie ich číslo, tak sa zatočia.

4. Čarovné vrecúško z Afriky

Spoznávanie predmetov podľa hmatu. Do vrecúška dáme rôzne predmety, s ktorými sa deti v Afrike hrajú a ktoré používajú, dieťaťu zakryjeme oči a povieme mu predmet, aký má nájsť a vybrať. Ono musí podľa hmatu tento predmet nájsť. Obmena - dieťa má zistiť čo vybralo a pomenovať predmet.

Predmety: lopta, pneumatika, drievko, malý hrnček, vareška, ryža, kameň, hudobné nástroje ako bubon, tamburína a pod.

5. Putujeme do Afriky

Rozlíšiť dopravné prostriedky podľa ich vonkajšieho vzhľadu a zvuku. Deťom ukážeme obrázky dopravných prostriedkov a oni hádajú, o aký ide.

Aktivita: vyrobíme si s deťmi vláčik zo stoličiek, do ktorého nastúpia všetky dopravné prostriedky. Každé dieťa jazdí na niektorom a pri nástupe ho musí predstaviť, a takto spoločne putujeme do Afriky. Prídeme až ku veľkej plachte, za ktorou bude Afrika (africká výzdoba, kostými, zapneme Africkú hudbu...)

Hudba: Pieseň Baba Yetu (Zdroj: youtube.com)

6. Delíme sa s chudobnými/mladšími

Každé dieťa môže počas týždňa priniesť nejakú sladkosť, ktorej sa zriekne a odnesie ju menším deťom do triedy. Prípadne sa môže zriecť aj nejakej hračky, ktorú podaruje.

Motivácia: Príbeh

Kde bolo tam bolo, bolo raz jedno dievčatko. Volala sa Elizabeth. Žilo v ďalekej Afrike vo veľmi chudobnej rodine. Mala iba jednu hračku, s ktorou sa hrala. Malú drevenú bábiku. Raz sa stalo, že stretla na ulici iné dievčatko, Kláru. Videla, že ona nemá žiadnu hračku, a tak jej darovala bábiku. Síce sa bábiky, svojej jedinej hračky, vzdala, ale bola šťastná, lebo tým Kláru potešila.

Koho dnes potešíš Ty?

STRETKÁ PRE DETI (ZŠ, 1.-4. ROČ.)

Úvodná aktivita: Pripraviť si stretko a vyrobiť mapu Afriky a postupne ju vyplňať fotkami zo stretní, vďakami a prosbami...

Námety na stretká:

Výchovné stretko

Úvod: Dokumentárny film Deti ulice na stránke tehlicka.sk o situácií a chudobe v Afrike.

Aktivita: Deti rozdelíme na dve skupiny. Sadnú si za stôl. Pred jedných položíme suchý chlieb a pred druhých koláče s vodou. Pozorujeme, čo deti urobia, diskutujeme s nimi, ako sa cítia a podobne. Pointa je, aby sa deti podelili navzájom tak, ako to robia deti v Afrike aj s tým málom, čo majú.

Tvorivé stretko

Pre dievčatá:

- výroba afrického oblečenia - pomaľovanie bielych plachiet, vyšívanie,
- africké vrkôčky,
- vymyslieť africkú básničku/pesničku/tanec/ukazovačku.

Pre chlapcov:

- vyrobiť si africké bojové nástroje a usporiadať turnaj medzi stretkami,
- vytvoriť africké kmene a naučiť sa africký tanec Capoeira (Zdroj: youtube.com) .

Pre chlapcov aj dievčatá:

- vymyslieť si vlastný africký jazyk,
- vyrobiť si hračku z darov prírody.

Športové stretko

Futbal naboso

- výroba lopty z papiera, dreva a lepidla,
- futbalový turnaj medzi stretkami dievčat a chlapcov navzájom.

TIP NA VYVRCHOLENIE STRETIETK

Spoločná sv. omša v africkom štýle

- africká hudba a oblečenie, napríklad pieseň/ukazovačka Benedicat Tibi Dominus (Zdroj: youtube.com)
- prinášanie obetných darov - plodov zeme (ovocie, koláče, voda...) spojených s tancom a iné.

